

poniedziałek, 11.09.2023

Dzień 4

Tajemnice Radosne

I Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie	Archanioł Gabriel rzecze Ci Maryjo „nie bój się”. Jakże to piękne słowa otuchy od posłańca. Gdyby wypowiedział je ktokolwiek inny, wówczas można by nie uwierzyć, ale mówi Ci to Ten, który zna tę misję. My podobnie każdego dnia wyczekujemy tych słów od Tego, który zna naszą przyszłość.
II Nawiedzenie świętej Elżbiety	Maryja udała się w stanie błogosławionym w góry, aby dotrzeć do Elżbiety. Podjęła się niesamowitego wysiłku, by dotrzeć do obranego celu. Bądź Maryjo dla nas wzorem w podjętych postanowieniach, bądź i wspomogieniem w wypełnianiu zamierzeń.
III Narodzenie Pana Jezusa	Nie było w domostwach miejsca dla Zbawiciela, więc narodził się w ubogim żłobie. Czy jednak dziś w naszych domach jest miejsce dla Boga? Bowiem wciąż Święta Rodzina kołocz się do naszych drzwi, by zawitała tam światłość Chrystusa, aby panowała w nich żywa wiara i miłość.
IV Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni	Święta Rodzina pragnęła przedstawić Dzieciątka Panu, chociaż On doskonale zna swego Syna, podobnie jak zna nas i nasze pragnienia. Mimo to, musimy Mu je przedstawiać, modlić się o wspomogienie w nich wypełnianiu, bo jak inaczej pokażemy, że nam zależy?
V Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni	Jak rzekł Augustyn – jeśli Bóg jest na pierwszym miejscu, to wszystko jest na właściwym. Jakże często Jezus staje się bohaterem drugoplanowym albo epizodycznym, w naszym życiu, a w ten sposób zupełnie znika. Trzeba nam postawić Chrystusa w centrum życia, bo musimy zawierzyć Mu w pełni, a nie częściowo.

Tajemnice Bolesne

I Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu	Jakże znamy uczucie Apostołów, że duch ochoczy, lecz ciało słabe. Jest ono nam niezmiernie bliskie, częstokroć przeżywamy wzloty życia duchowego i jeszcze szybsze spadki. Daj nam o Panie wytrwałość, dodaj nam siłę, by ciało mogło kroczyć za myślą ducha.
-------------------------------------	---

II Biczowanie	Niespotykana kara, niemalże podwójne uśmiercenie, gdyż mało który skazany był w stanie przeżyć ranienie biczami. Ile w Tobie Panie było siły, by po takim okaleczeniu wziąć krzyż na swe ramiona. Przymnóż nam zapachu, do dźwigania ciężaru w naszej codzienności.
III Cierniem ukoronowanie	Kto Jezu jest pod Twoim panowaniem gdy koronują Cię cierniem? Oto wszyscy cierpiący, wszyscy ludzie, widzą w Tobie Władcę, ponieważ niesiesz koronę męki, a cóż człowiekowi bliższe niż Bóg, tym bardziej Ten, który rozumie nasze udręki.
IV Droga Krzyżowa	Do pomocy Tobie wezwano Szymona Cyrenejczyka, trzeba było go zmusić do niesienia Twego krzyża. Widzimy siebie w tym pracowniku wracającym z pola. Widzimy siebie umęczonych pracą, a więc i niezdolnych do pomagania innym, bo sami potrzebujemy ratunku. Bądź naszym ratunkiem, bądź naszą mocą, byśmy innym pomagali nieść krzyże.
V Śmierć Pana Jezusa na Krzyżu	Jezu, wraz z Tobą ukrzyżowano dwu innych złoczyńców, ilekroć pochylamy się nad nimi, widzimy tam siebie, nasze dwa oblicza. Często opuszczamy Ciebie, znieważamy Twą obecność, ale mamy nadzieję, że jeszcze częściej słyszymy Twą obietnicę, przebywania z Tobą, Chryste, w raju, co przynagla nas do nawracania się.

Tajemnice Chwalebne

I Zmartwychwstanie	Czy podobnie do Marii Magdaleny potrafimy się zasmucić, że „zabrano naszego Pana”? Często obojętnie reagujemy na różne sytuacje, które wręcz wyrrywają Boga z serca ludzi, z naszych serc. Nie smucimy się już, że tracimy Boga, a przecież to najcenniejszy Skarb, musimy Go zacząć cenić.
II Wniebowstąpienie	Oto Pan idzie przygotować miejsce dla nas, pokłada w nas większą nadzieję niż my w Niego. Pragnie nas widzieć w swoim Królestwie. Czy odpowiemy na to zaproszenie, czy chcemy się tam znaleźć? Te kluczowe pytania nie mogą pozostać z banalną odpowiedzią, ale odpowiedzią życia.

<u>III</u> Zesłanie Ducha Świętego	Chrystus daje nam Coś, czego ludzie nie są w stanie. Wlewa swego Ducha, do naszych serc, aby już nigdy nie były puste, aby umocnione darami nie osłabły. Staliśmy się przeto przybytkami Ducha Świętego, ale od nas zależy jak Boże budowla się rozrośnie.
<u>IV</u> Wniebowzięcie	Dalekie echo Magnificat, wniebowzięcie jako wejrzenie na uniżoną Służebnicę. Pokora jest drabiną prowadzącą do najwyższych cnót, bo pokora to stanięcie w prawdzie o swej kruchości i małości wobec tajemnicy Boga.
<u>V</u> Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na Królową nieba i ziemi	Wywyższenie Maryi jest jasnym znakiem, że wszelki trud na ziemi jest przez Pana wynagradzany. Każda łza wzrusza Boga. Tę, którą przeniknął miecz boleści, przeniknęła również chwała. Maryjo, wzbudź w nas poczucie sensowności każdego utrapienia.